

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 24 września 1938 r.

wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w sprawie postępowania przy odprawie celnej przedmiotów, przeznaczonych dla osób korzystających z prawa eksterytorialności, jak również przeznaczonych do użytku służbowego uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych specjalnych oraz obcych urzędów konsularnych.

Na podstawie § 14 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 90, poz. 820) wydaje się instrukcję następującą:

§ 1. 1) O mającym nastąpić przybyciu do polskiego obszaru celnego zwierzchnika państwa obcego Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia zawnazs Ministerstwo Skarbu, które wydaje odpowiednie zarządzenie.

2) Wszelkie przesyłki, nadchodzące dla zwierzchników państw obcych i ich otoczenia podczas pobytu na polskim obszarze celnym, podlegają zwolnieniu od należności celnych przez Ministerstwo Skarbu na skutek zawiadomienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych o nadejściu i przeznaczaniu tych przesyłek.

§ 2. 1) Jako przedmioty przeznaczone do użytku służbowego uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych specjalnych oraz zawodowych obcych urzędów konsularnych, mogą być zwalniane od należności celnych:

- a) godła państwowe (chorągwie, pieczęcie itp.),
  - b) urzędowe dokumenty i druki,
  - c) przybory kancelaryjne,
  - d) urządzenia biurowe.
- 2) Inne przedmioty, niż wymienione w ust. 1.

mogą być zwolnione od należności celnych na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

3) Konsulowie honorowi korzystają ze zwolnienia od należności celnych przedmiotów wymienionych w ust. 1-a i b; inne przedmioty mogą być zwolnione od należności celnych na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Przesyłki, wymienione w § 2 ust. 1 oraz ust. 3 zdanie pierwsze, zwalniane będą od należności celnych urzędy celne, znajdujące się w miejscu siedziby lub w miejscu najbliższym siedziby przedstawicielstwa dyplomatycznego, misji zagranicznej specjalnej lub urzędu konsularnego, na podstawie zaświadczeń szefów tych przedstawicielstw, misji oraz urzędów konsularnych lub ich zastępców; forma tych zaświadczeń jest dowolna.

§ 4. W przypadkach zwolnienia od należności celnych urzędów biurowych, samochodów i statków powietrznych, będących własnością państw obcych i służących do użytku służbowego uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych, misji zagranicznych specjalnych lub zawodowych urzędów konsularnych tych państw, Ministerstwo Skarbu może zezwolić na odstąpienie wymienionych przedmiotów, po upływie dwóch lat od daty ich odprawy celnej przywozowej, osobom nie korzystającym z wolności celnej, bez obowiązku uiszczenia należności celnych.

§ 5. 1) Szefowie uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misji zagranicznych specjalnych oraz członkowie personelu dyplomatycznego tychże przedstawicielstw i misji, którzy zgłoszeni zostali urzędowo w tym charakterze w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, mają prawo do korzystania ze zwolnienia od należności celnych:

a) rzeczy przesiedlenia, które oni i ich rodzina przewożą w związku z objęciem stanowiska na polskim obszarze celnym,

b) przedmiotów nadchodzących pod ich adresem i przeznaczonych do osobistego ich użytku.

2) Przedmioty przeznaczone do osobistego użytku, które w poszczególnych przypadkach z ważnych powodów nie zostały nadesłane bezpośrednio pod adresem osób wymienionych w ust. 1, mogą być zwalniane od należności celnych na podstawie zaświadczeń, przewidzianych w § 8 ust. 1, tylko za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Skarbu może również zezwalać na zwolnienie od należności celnych na podstawie zaświadczeń, przewidzianych w § 8 ust. 1, win i wódek gatunkowych (likieri, rumy, araki, koniaki itp.), nabywanych przez osoby wymienione w ust. 1 ze składów celnych położonych na polskim obszarze celnym lub ze składów położonych na wolnych obszarach celnych.

§ 6. Te same uprawnienia (§ 5) przysługują następującym osobom, korzystającym obecnie z przywilejów dyplomatycznych:

a) mającym siedzibę na obszarze W. M. Gdańska;

1) Wysokiemu Komisarzowi Ligi Narodów w Gdańsku;

2) Prezydentowi Rady Portu i Dróg Wodnych w Gdańsku;

3) Prezesowi niemiecko-polsko-gdańskiego Sądu Rozjemczego do spraw ruchu tranzytowego w Gdańsku, niemieckiemu sędziemu i jego zastępcy;

4) Agentowi Rządu Niemieckiego przy niemiecko-polsko-gdańskim Sądzie Rozjemczym do spraw ruchu tranzytowego w Gdańsku;

b) delegowanym w urzędowym charakterze na stałe lub czasowo do polskiego obszaru celnego nie posiadającym obywatelstwa polskiego lub gdańskiego przedstawicielom i członkom:

1. Sekretariatowi Generalnego Ligi Narodów i Międzynarodowego Biura Pracy;

2. Trybunału Rozjemczego w Hadze;

3. Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej;

4. innych instytucji międzynarodowych na zasadzie zawartych umów międzynarodowych.

§ 7. 1) Rzeczy przesiedlenia, należące do osób wymienionych w § 5 ust. 1 i § 6 lit. b, zwalniane od należności celnych Dyrekcja Cel w Warszawie,

zaś rzeczy przesiedlenia, należące do osób wymienionych w § 6 lit. a, zwalniane od należności celnych Dyrekcja Cel w Gdańsku.

2) Zwolnienie od należności celnych rzeczy przesiedlenia następuje na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stwierdzającego, że dana przesyłka stanowi rzeczy przesiedlenia jednej z wymienionych w § 5 ust. 1 i § 6 osób w związku z objęciem przez nią stanowiska służbowego na polskim obszarze celnym.

§ 8. 1) Przedmioty przeznaczone do osobistego użytku, wymienione w § 5 ust. 1 lit. b, zwalniane od należności celnych wyznaczone urzędy celne we własnym zakresie działania na podstawie zaświadczeń, wydawanych z ksiąteczek blokowych przez przedstawicielstwa dyplomatyczne lub misje zagraniczne specjalne, stwierdzających, że przesyłka jest przeznaczona do osobistego użytku członka przedstawicielstwa lub misji. Książeczki blokowe przygotowuje Ministerstwo Skarbu, a Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydaje je osobom uprawnionym do wystawiania zaświadczeń. Wzór zaświadczenia podany jest w załączniku do niniejszej instrukcji.

2) Zaświadczenie uprawniające do zwolnienia od należności celnych (ust. 1) powinno być wystawione na jedną z osób wymienionych w § 5 ust. 1 i w § 6, jako odbiorcę przesyłki, a nie na przedstawicielstwo dyplomatyczne lub misję zagraniczną specjalną i powinno być podpisane osobiście przez Nuncjusza Apostolskiego, Ambasadora, Posła, Chargé d'Affaires (stałego lub ad interim) albo szefa misji zagranicznej specjalnej i opatrzone pieczęcią urzędową przedstawicielstwa dyplomatycznego lub misji. W zaświadczeniu powinny być dokładnie wymienione ilości i rodzaj towaru, który ma być zwolniony od należności celnych. Jakiegokolwiek poprawki w zaświadczeniu są niedopuszczalne.

3) Zaświadczenie nieodpowiadające warunkom ustalonym w ust. 2 albo posiadające ślady wycierania lub wymazywania jest nieważne i podlega zwrotowi zainteresowanej osobie z wyjaśnieniem powodów zwrotu.

§ 9. 1) Zwolnione od należności celnych przedmioty, które po podjęciu z urzędu celnego nie zostały dla jakiegobądź powodów zatrzymane przez odbiorcę dla własnego użytku, powinny być zwrócone za granicę, a jeżeli były zakupione ze składu celnego (§ 5 ust. 2), powinny być zwrócone do tegoż składu. O każdym zwrocie przedmiotów za granicę lub do składu celnego właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub misja zagraniczna specjalna zawiadamiają urząd celny, który dokonał przywozowej odprawy celnej zwróconych przedmiotów, z podaniem daty zwrotu oraz daty i numeru zaświadczenia, na podstawie którego zwrócone przedmioty były zwolnione od należności celnych. Na podstawie tego zawiadomienia urząd celny odnotowuje fakt zwrotu przedmiotów w rejestrze (§ 11).

2) W okresie dwóch lat od daty odprawy celnej zwolnione od należności celnych przedmioty, wymienione w § 5, mogą być odstępowane innym osobom nie korzystającym z wolności celnej tylko po uprzednim uiszczeniu wymierzonych przez urząd celny należności celnych.

3) Przy odprawie celnej samochodów, odstępowanych przed upływem dwuletniego okresu od daty pierwotnej odprawy (ust. 2), Ministerstwo Skarbu może zezwolić na:

a) pobranie cła według stawki konwencyjnej, jeżeli znaki i marka samochodu lub inne dowody wskazują niewątpliwie, że samochód został wyprodukowany w kraju traktatowym,

b) ustalenie wartości samochodu potrzebnej do wymiaru cła, według stanu, w jakim się znajduje w czasie zgłoszenia urzędowi celnemu do odprawy, na podstawie opinii biegłych, powołanych przez urząd celny na koszt strony. Wartość określa się bez doliczenia do niej należności celnych.

4) Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zezwolić na odstąpienie zwolnionych od należności celnych przedmiotów przed upływem dwuletniego okresu, bez obowiązku uiszczenia należności celnych.

